на весела-та свобода — на
дъщеря ~~ма~~ небесна

Синца сти дъгрни и Христова
волно кръвта-та си да пролиеш,
да засвидетелствуваш слава
та на отечество-то си, да за
мечта-та ~~мъ~~ сълзи ~~нея~~ и скръ
бо-то на народна-та свобода
— бъдещъ-тъ голъмъ чекиш
въ краят на славно поприще

Кани се на конь гоначе и зелай въ
рдка конче грозно

Черви са и са сгушуваш за увой
та страхливостъ, не кушеи ръжно
царградскы, тукъ не е ~~ма~~ добро
византийскы, и не за гледатъ пръ
прозорцы царградскы ~~ф~~ палавы
черкинь, какъ яхатъ коня и при
такатъ, какъ мъдатъ бръзолетна
сулица, тука на гледатъ пръ
сядватъ въгрлы въгарскы момчи

Да бъхъ такъвъ момчо (Каквото
то чы си помислилъ!) подъ Симеоновы
тъ знамена не бъ мой бъдъ
въ царградъ не бъ пръдписалъ
миръ роману не бъ смирилъ
ородъ-тъ Византия.

Мъ-
въ тебъ умъ и съвесть, колкото
невръзва и сопаниство.

~~Тъй са обърнетъ обърнетъ~~
~~оти ти друго не вадатъ~~
~~стнъ хрисъ тебъ засада~~
~~ки разъ не пръдпеет, между пъ~~
~~а не пръдпъ~~ ~~дъхъ за на пушки~~
~~нъ.~~

~~що за е голъмъ сънъ~~ ~~мъ~~ ~~пръ~~
~~ботъ~~ ~~кой~~ ~~въ~~ ~~у~~ ~~на~~ ~~на~~ ~~мъ~~
~~нъ, ~~ ~~кога~~ ~~никъ~~ ~~дъ~~ ~~ой~~ ~~не~~

~~въ едно око задрътъ~~ ~~друго~~ ~~му~~ ~~око~~
~~е~~ ~~мига~~ ~~се~~ ~~будно~~ ~~сгоя~~ ~~и~~ ~~пъ~~

Малко подалечъ сгоя, бай Ивъ-ф сгарь,
нъ, ~~гъ~~ изгаинъ, на разнъ болкощъ,
~~изъ~~ ~~лечнъ~~ и кмъ . . . гледали.

~~Ръ~~ ~~тъй~~ ~~блестящо~~ ~~опълчение~~ ~~сгоя~~
~~блестятъ~~ ~~на~~ ~~рукъ~~, блеснало казо..
~~ко~~ ~~му~~ ~~строго~~ ~~вентие~~.
~~Гръмъ~~ ~~съ~~-~~бесница~~ ~~тъ~~ ~~тахъ~~, яроса войн
~~ки~~ ~~въ~~ ~~трепихъ~~ ~~сонъ~~
~~ко~~ ~~му~~ ~~строго~~ ~~вентие~~, но ~~по~~ ~~въ~~ ~~пъ~~
~~ръ~~ ~~ръ~~ ~~ръ~~, ~~отъ~~ ~~гъ~~ ~~въ~~ ~~бъ~~ ~~войскаро~~